

rioden maksimalt samlet kunne være 24 måneder, og det var selvklart af menneskelige årsager.

Hvis forholdene i Eksjugoslavien ikke havde ændret sig i løbet af den periode, måtte man påbegynde behandlingen af de asylsager, man udskød med den midlertidige opholdstilladelse.

I dag – to år efter – må vi desværre konstatere, at forholdene i det bosniske område ikke er forbedret, sådan som vi vel alle havde håbet. Tværtimod må vi erkende, at de på visse områder er nok så brogede i dag.

Som konsekvens af lov om midlertidig opholdstilladelse, som jo bærer den tidligere justitsminister, hr. Hans Engells underskrift, går behandlingen af asylsager derfor i gang.

I bemærkningerne til det lovforslag, vi har til behandling, har indenrigsministeren ganske grundigt redegjort for de overvejelser, man hidtil har gjort sig om, hvorledes man administrativt tilrettelægger den unægtelig store opgave at behandle disse sager.

Nu er det jo ikke Folketingets ansvar at tage stilling til den administrative tilrettelæggelse, men jeg vil alligevel godt kvittere for ministerens redegørelse og for tilsagnet om, at Retsudvalget vil blive orienteret om det videre forløb.

Den endelige afgørelse af asylsagerne ligger jo uden for både ministerens og Folketingets regi. Men jeg tror næppe, det er urealistisk at forestille sig, at vi til sin tid vil stå med en betydelig gruppe af personer, som har fået afslag efter udlændingelovens § 7, men som på grund af forholdene i deres hjemområde fortsat vil have behov for beskyttelse.

Derfor foreslås det i lovforslaget at indføre et nyt nr. 5 i § 9, stk. 2, som vil indebære, at denne gruppe kan meddeles en midlertidig opholdstilladelse på vilkår, der indebærer, at de kan indgå i et integrationsprogram.

Vi har i den forbindelse med stor tilfredshed noteret os, at det integrationsprogram, der skal tilbydes denne gruppe, som et væsentligt element har at ruste gruppen til en eventuel hjemvenden, fordi hovedsigtet er og skal være, at denne gruppe af krigsflygtninge skal vende tilbage, så snart det er muligt.

Men vi finder også, at det er rigtigt, at programmet i højere grad end hidtil retter sig mod danske samfundsforhold. Mange af disse mennesker har allerede på indeværende tidspunkt været her i 2-3 år på et midlertidigt ophold, og den nye § 9, stk. 2, nr. 5, giver yderligere midlertidigt ophold i 2 år. Skulle det ulykkelige ske, at

der til den tid fortsat ikke er sket forbedringer, der muliggør en hjemvenden, er det i alles interesse, at disse mennesker gradvis er blevet sat i stand til at klare sig i det danske samfund.

Så jeg mener, at denne dobbelthed i integrationsprogrammet er en styrke. Vi fastholder sigtet, at disse mennesker skal hjem, og sigtet er ikke, som Venstres ordfører i dag har skrevet i en pressemeddelelse, at de hermed gives permanent opholdstilladelse. Sigtet er, at de skal hjem, men det skal være ordentlige, menneskelige regler, vi laver. Når folk har været her op til 5 år og der stadig væk ikke er udsigt til, at de kan komme hjem, så er det også rimeligt, at de får lov at være her, og derfor er det også godt, at de lærer noget om det danske samfunds regler og krav.

Jeg kan på Socialdemokratiets vegne tilsige forslaget støtte og en velvillig behandling i udvalget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det mest interessante ved det lovforslag, vi nu behandler, er det, der overhovedet ikke står, nemlig at det forudsættes, at 12.000 eller 18.000 bosniere nu skal igennem en asylsagsbehandling.

Det tager vi i Venstre skarpt afstand fra. Flygtninge skal hjælpes, så længe de er på flugt fra noget, men det har aldrig været meningen med de internationale flygtningekonventioner at give flygtninge retskrav på livsvarig opholdstilladelse i et land, som de pågældende selv har udvalgt sig, oven i købet efter på vejen fra hjemlandet at have opholdt sig i flere sikre lande undervejs.

Derfor har Venstre for længst sammen med Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet fremsat lovforslag om, at den midlertidige opholdstilladelse forlænges med 1 år.

Med tusinder af bosniere, der får livsvarig opholdstilladelse, blander regeringen igen flygtningepolitikken og indvandrerpolitikken godt og grundigt sammen. Den sidste debat i anledning af vort andet lovforslag viste, at det åbenbart er helt umuligt at få en saglig drøftelse med regeringen om dette vort største problem, nemlig at Danmark uden videre gør flygtninge til indvandrere. Det strider aldeles mod, hvad der er meningen med en flygtningepolitik, og hvad der er langt værre: Det beslaglægger fortsat de fleste af vore ressourcer, der burde have været anvendt på den tredje verdens nødstedte.

Det er katastrofalt, at regeringen fortsat gør